

79
Да, вечно въ жор свѣтъ блѣднѣй, втѣхнѣ:
Картини, шарове, кайтѣви, мисли.
Поейтѣ ницѣ ново вѣкъ не пѣтъ
И Господъ ницѣ ново не измисли!

— Оне! Не е черпано до край
Ни фантѣ на фазъ природа свѣта,
Ни жоръ фивоѣ — чудесенъ покровъ — рай,
Ни глѣбиниѣ вѣрки на душата:

Утъхъ свѣтъ, оръ фазъ вселенна по-широкъ,
Се крие поше тайнѣвъ въ гърди ни:
Ний ровимъ го — жоръ сѣва по-дълбокъ,
Ний свѣтлимъ му — по-фамеъ ни се щимъ.

И дор' умѣтъ не може да открие
На битието фантѣвъ закони,
И погледѣтъ се мзми да пробий
Завѣса на други небосклони;

Дор' естѣствоѣ има свойъ языкъ
И на душаѣ да говори може,
И вѣтъкѣ пѣсень, звукъ, и сѣонъ, и вѣкъ,
Вълнува часъ, и мзми и фревофен;

